

Spørgsmål nr. 24:

»Udvalget ønsker oplyst, om ministeren efter folketingets behandling af nærværende beslutningsforslag som opfølgning heraf vil fremsætte et lovforslag. I bekræftende fald ønskes oplyst, hvilke punkter et sådant lovforslag vil omhandle.«

Svar:

Som det fremgår af den tidligere fremsendte pressemeddelelse af 18. december 1984 fra regeringen og socialdemokratiet, er det ikke ministeren for offentlige arbejder, men kulturministeren, der vil fremsætte forslag til de fornødne ændringer af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed. Dette vil ske samtidig med, at der afgives betænkning fra udvalget over beslutningsforslag B 2.

Lovforslaget vil fjerne de eksisterende hindringer for langdistancefremføring af nabolands- og satellit-TV-programmer og vil skabe rammen om opbygningen af et hybridnet efter de principper, som er aftalt den 18. december 1984 mellem regeringen og socialdemokratiet.

Spørgsmål nr. 25:

»Kan ministeren bekræfte, at Vesttyskland helt har frigivet kommunikationssatelliternes signaler for antenneforeninger?«

Besvarelse:

Der er for nylig i tekniske tidsskrifter bragt forlydender om, at der i Vesttyskland var givet tilladelse til, at private antenneforeninger kunne etablere egne modtageanlæg for programstof fra kommunikationssatellitter.

P & T har den 21. januar 1985 forhørt sig om situationen hos Bundesministeriet, i Bonn, hvor den pågældende embedsmand har oplyst, at modtagning fra kommunikationssatellitter i Vesttyskland fortsat alene varetages af Bundespost.

Det er oplyst, at Bundespost har bedt af de omhandlede tidsskrifter om at dementere det nævnte forlydende.

Det oplyses, at der er mange ønsker om at lade private få adgang til at etablere sådanne modtageanlæg, men de vesttyske myndigheder har de samme betænkeligheder som P & T i Danmark med hensyn til beskyttelse af teletrafikken mod uvedkommende aflyt-

ning og modtagning. Spørgsmålet er derfor fortsat under overvejelse, og det oplyses at være uvist, om der træffes beslutning om at tillade private modtagestationer.

I Vesttyskland foretages nedtagningen derfor som nævnt af Bundespost, som leverer programstoffet til fællesantenneanlæggene. Spørgsmålet om at tillade, at programmerne *fordeles* i fællesantenneanlæg, er et anliggende, som afgøres selvstændigt af de vesttyske delstater. Det oplyses, at *fordeling* er tilladt i visse delstater, men ikke i visse andre delstater.

Spørgsmål nr. 26:

»Kan ministeren bekræfte, at EUTELSAT, der ejer kommunikationssatellitterne, har ophævet kravet om kodning af signalerne, således at dekoder kan spares ved modtagelse?«

Besvarelse:

EUTELSAT besluttede i efteråret 1983 en midlertidig lempelse, gældende til 1. januar 1985, af det tidligere vedtagne kodningskrav for transponderfremføring af TV-programstof.

I efteråret 1984 blev det efter en revurdering af spørgsmålet vedtaget at bibeholde kodningskravet, som således er bindende fra 1. januar 1985. Der er i enkelte tilfælde tale om en »minimumskodning«, indtil det nødvendige kodningsudstyr kan fremskaffes.

Der er i flere udenlandske tidsskrifter bragt forlydender om, at kodningskravet var ophævet af EUTELSAT, men sådanne forlydender, som også er viderebragt af danske referenter, er altså ikke korrekt.

Spørgsmål nr. 27:

»Kan det bekræftes, at én parabol med tilhørende elektronik kan nedtage og forstærke *alle* signaler, som sendes fra en enkelt satellitposition?«

Besvarelse:

De kommende direkte-sendende radio/TV-satellitters position i den geostationære bane er fastlagt ved international aftale. Flere lande vil benytte samme position; bl.a. vil den tyske DBS-satellit, TV-Sat, og den franske DBS-satellit, TDF-1, blive placeret på samme længdegrad (19 W). De nordiske lande er